

Publicerad 2007-08-17 02:02 av Alina Ögger

Bara ord från tre år tillbaka i tiden. Självpupplevt.

Träteknik

Trälikt och träligt.

En odör av stark pubertal svett ligger som en orubblig hinna över rummet. Den blandas med mikroskopiskt findamm och inskränkningar av yttrandefriheten.

Med stora industribojor trampar blå kroppar mellan maskinmomenten. Producerar döda ting i högst levande material, för societeten behöver skåp att fylla med ålderdomliga lexikon, vari deras intellekt är förvarade när arbetarna bearbetar

och överheten briserar sin kunskap

stoppar den i små skåp

samtidigt ömmar arbetarnas blåa kroppar

tanken ligger stilla

avtrubbad som odören

överallt

Lever i en hörlursvärld bortom sexistiska skämt

Ha ha! Det är dammsugaren som suger - inte jag!

Du är putsavlagringar.

Chefen kliver in med nya order

om dörrar som ska produceras för att låsa in oss i den grönskande maskinparken fylld av teknisk kakofoni.

Vid utgången hänger en skylt;

“ingenting är så hemskt att det inte kunde varit värre”

Ingenting, är värre än Jantes odör.

Svetten utkristalliseras på allas hud och börjar sakta släcka min nyss brinnande glöd,

för trä,

jag brann och trä brinner lätt

kol

svart.

Inpassade lås, inskränkningar utan nyckel,

personangrepp - för jag är minsann alldeles för glad för detta yrke, tycker min läromästare som inte vet något om livet

jag tvingas anpassa mig till

och samtidigt uppfostras till tonårspojke

under arbetsförmedlingens arbetsmarknadspolitiska åtgärder under militaristiska diciplinlektioner

fyllda utav varningar för oliktankande.

Ställ dig i ledet.

Håll tyst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alina Ögger med Poeter.se id #16684 innehar upphovsrätten